

Hensyn til Veiene, og man faar altsaa ikke den Nytte ud af det, som man skulde, naar der er Tale om at afhjælpe Savn derovre. Med Hensyn til det Giendommelige ved Egnens Karakter er det Væsentlige ved den beskrevet af Kapitaen Dalgas i hans Skrift over Heden og Bakkene. Disse ere Hedestrøg, som ere tjenlige til Opdyrking, medens naturligtvis ikke alle Hedestrækninger ere det. Men af disse Bakkener er en stor Del, som allerede omtalt af det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgtreds (Th. Nielsen), nemlig ca. 5,000 Tdr. Land, beplantet og i god Grøde, og mere bliver taget ind til Plantning og bliver beplantet Aar efter Aar. Vel ligger Ribæk ikke nær derved, men det er ialtsaa det nærmeste Punkt, der kan faae Betydning for disse Plantninger, hvorimod den nordlige Linie vil gaa helt udenom dem. Heller ikke ligger Ribæk saa langt fra de bedre Egne, som for en stor Del ere fremkomne i de senere Aar ved Hedeafstæbets Værdingsanlæg og ved Aadragnet, som findes der. Selv om altsaa Linien over Varde har Fortrin i visse Retninger, taler dog mest for Ribæklinien. Jeg vil, efter hvad jeg har anført, meget anbefale, at man stemmer for Flertallets Forslag, at de 330,000 Kr. bliver staaende, og man fastholder Ribæk-Linien. Med Hensyn til de øvrige Baner skal jeg kun udtale et Par enkelte Ord angaaende Thisted-Banen. Det er en Bane, jeg oprindelig ikke havde megen Lyst til at være med til. Jeg kan ikke negte, at mig forekommer det, at Skive—Slyngøre-Banen er i Grunden nok saa god, saavidt jeg kan se, til at tilfredsstille den Trang, der kan være i vedkommende Egne. Men efter Alt, hvad der er fremkommet, efter de Udtalelser, vi have hørt i Aften, og efter den høitærede Ministers bestemte Udtalelser, og navnlig naar vi ikke kunne faae Thisted-Banen, som det blev udtalt af det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 2den Valgtreds (Aaberg), uden at den blev bygget efter det lettere System, som er foreskrevet i det foreliggende Lovforslag, skal jeg efter den almindelige Stemning, der har gjort sig gjældende i Udvalget og ført til, at vi ere komne frem med Noget, bede om, at vi dog ikke skyde denne Sag fra os i det Uendelige, men at man gaar med til Lovforslaget i denne Skikkelse.

Ordføreren (Sch arling): Spørgsmaalet om de enkelte Baners Retning er nu blevet saa alsidig drøftet, at jeg ikke skal komme tilbage dertil. Jeg skal kun tillade mig at gjøre et Par almindelige Bemærkninger overfor det Foredrag, vi hørte fra det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgtreds (Bjosen). De almindeligere Betragtninger, hvormed det ærede Medlem end ledede sit Foredrag, kan jeg fuldstændig slutte mig til. Jeg staar i alt Væsentligt paa det samme Standpunkt som han i saa Henseende.

Jeg lægger, ligesom han, den største Vægt paa, at der snart kan blive truffet Foranstaltninger til at bringe Sjælland i en bedre Forbindelse med Syd, Vest og Vest, end Tilfældet er nu. Men det er netop denne Betragtning, der for mig har været et medvirkende Motiv til at gaa med til de nu foreslaaede jydsk Baner. Thi jeg tror, at, naar man først har faaet dem anlagte, der af Landsstinget erkendes at være en væsentlig Afslutning paa det jydsk Statsbanenet, ville Sjællands beretigede Krav paa saadanne Foranstaltninger fremkomme med uafviselig Styrke. Jeg kan derfor tiltræde det ærede Medlems Præmisseser, men aldeles ikke hans Konklusion. Naar det ærede Medlem mente, at jeg særlig gjorde mig skyldig i høi Grad af overraskende Inkonsekvens ved nu at foreslaa Faaborg—Kingebanen anlagt som Statsbane, medens jeg i Udvalgets Betænkning af 1877 havde udtalt, at flere af de da foreslaaede Baner, og navnlig de fynske, forekom mig at have en saa overveieende lokal Betydning, at de snarere burde gjøres til kommunale Anlæg, skal jeg tillade mig at gjøre opmærksom paa, at de fynske Baner, der da vare indstillede til Vedtagelse, vare Tommerup—Åsens, Odense—Bogensø, Faaborg—Kinge, alternativt Faaborg—Borninge Banerne. Forbi jeg har kaldt disse Baner overveieende Lokalbaner af en saadan Karakter, at de burde være kommunale Baner, tror jeg ikke, der er nogen Inkonsekvens i, at jeg nu har foreslaaet Faaborg—Kinge Banen anlagt som en Statsbane. Dertil kommer, at det ikke forholder sig, saaledes som det ærede Medlem vil gjøre gjældende, at det skulde være Hensynet til denne eventuelle Forbindelse, denne eventuelle gennemgaaende Trafik, der havde bevirket, at jeg for mit Vedkommende i alt Fald — og det Samme gjælder for andre ærede Medlemmer af Udvalget — har foreslaaet Faaborg—Kinge Banen. Sagen er den, at vi foretrække i og for sig Faaborg—Kinge Banen for en Faaborg—Tommerup Bane, og vi mene da, at, naar vi skulle have anlagt Faaborg—Kinge Banen, medfører dette Hensyn til en fremtidig Mulighed, at det er rigtigst at anlægge den som Statsbane. Naar det ærede Medlem endvidere mente, at det var saa aldeles urimeligt at give en Statsbane i Forpagtning til et privat Selskab, kan jeg heller ikke tiltræde denne Anskuelse. Jeg tror nemlig, at netop saalænge Banen staa som et eneetaaende Led, altsaa med en overveieende lokal Karakter, vil den blive drevet bedre for den paagjældende Egn af det lokale Selskab, som nu har viist, at det forstaar at drive den jydskfynske Bane paa en tilfredsstillende Maade, i langt høiere Grad, end det vilde være Tilfældet, om denne lille isolerede Bane skulde drives som Statsbane. Dertil kommer, at de Betingelser, som ere knyttede til Overenskomsten med det jydskfynske Selskab, jo stiller Staten ganske frit i saa